

İSMAYIL MƏRCANLI İMANZADƏ

ZALIM DÜNYA QOCALMIR Kİ, QOCALMIR

Başa çəkib əzizləyir arsızı,
Ağlar qoyur talesizi, karsızı.
Baxışından hədə yağır, qan sızır -
Zalım dünya qocalmır ki, qocalmır!

Bilən-bilir, nə tərs, nə də avanddı,
Atdığı daş neçə qəlbi qanatdı.
Yol getsə də gah piyada, gah atlı -
Zalım dünya qocalmır ki, qocalmır!

Kim baş açdı fitnəsindən-felindən,
Çoxlarını dara çəkdi dilindən.
Əzəl gündən yanıqlıyıq öldənən -
Zalım dünya qocalmır ki, qocalmır!

Nə xoş üzün gördük, nə də savabın,
Hər sualın gizli saxlar cavabın.
Qaraltsa da hamımızın sabahın -
Zalım dünya qocalmır ki, qocalmır!

Vəfasızdı, - nə əhdi var, nə andı,
Verdiyini dartıb geri alandı.
İtlə-qurdla qiyamətə qalandı -
Zalım dünya qocalmır ki, qocalmır!

Doğma deyil, əzizləyək yurd kimi,
Tanınmayıb ərən kimi, mərd kimi.
Yaxamızdan asılsa da dərd kimi -
Zalım dünya qocalmır ki, qocalmır!

SANMAYIN YETƏN ÖLƏCƏK

Artsa əgər qiymət-qədir,
Biləcəyik sevgi nədir.
Torpaq bir dolu təhnədir,
Nə sünbül, nə dən öləcək.

Haqqın qatlanmaz dizi var,
Hər gecənin gündüzü var.
Taleyin min bir üzü var,
Kim bilir nədən öləcək?

Tanrının qadir əlləri
Qoruyacaq yenə yeri.

Ruhumuz qalacaq diri,
Ölsə də, bədən öləcək.

Dərd nə bir, nə də ikidir,
Həyat hər şeyin ilkidir.
Ölüm haqqı bizimkidir,
Əcəli yetən öləcək...

GÖRƏN NƏ AXTARIRIQ

Kiməsə saxlaya bilməz
Ötüb keçən anları.
Göylər əfv etmir yerin
Ritmini pozanları.

Bəxtin "xətti-imzası"
Alın yazısındadır.
"Niyə-nədən" sorğusu,
Əzəldə yox, sondadır...

Hər obanın, hər elin
Yaxşısı-pisi vardır.
Hamının ya tez, ya gec
Ölüm "növbəsi" vardır.

Nələsi ərşə qalxır
Sönən gur ocaqların.
Sirrindən kim bilir ki,
"Olub-olacaqlar"ın?..

Xislətindən halıyıq
Divin də, iblisin də.
Hələ çabalayıyıq
Ümid közərtisində...

NƏ GƏLİB Kİ..

Tüstüsü görünmür ha,
Deyəm bənzəyir oda.
Qovsam da gedən deyil,
Hələ dönməyib yada.
Kərəminə min şükür,
Rəngi qara olsa da -
Bəxtimə nə gəlib ki?!

Tükənməz sərvətimdir
Sevincim, ağrım-acım.
Min il "xərcləsəm" belə
Azalmaz ehtiyacım...
Heç olmayıb, olmasın
Mülküm, sarayım, tacım -
"Taxtım" nə gəlib ki?!

Hər şerim xütbəm-duam,
Minbərdə azançımdır.
Nəfsim yox, halallığım
Ən böyük qazancımdır.
Boş keçməyən anlarım
Sirdaşım, dilmancımdır .
Vaxtı öldürmədim ha -
Vaxtım nə gəlib ki?!

LÖVHƏ

Bir anın hökmünə baxın,
Çalxalanır uzaq-yaxın.
Şimşəklər "oynaşır" dağın
Bulud "qaşının" üstündə.

Ayaq açır hər səs-hənir,
Daşlar da diksinib dinir.
Göylər əsib silkələnin
Yerin başının üstündə.

BİZ NİYƏ BELƏYİK...

Zəmanə üzünü qəfil bozartdı,
İtdik zülmətində "bəhsə-bəhs"lərin.
"Mənəm-mənəm" deyən çoxalıb artdı,
Kündəsi küt getdi halal kəslərin.

Namus da, qeyrət də kəsərdən düşdü,
Tanıya bilmədik niyə pisləri?
Dinmədik... hoppanıb qabağa keçdi,
Sərvət düşkünləri, pul hərisləri.

Ağa qara dedik, qarayasa ağ,
"Dərs aldıq" alyanaq "manisə"lərdən.
Höknürə-höknürə qaldı Qarabağ,
Düşdü ovcumuza göz yaşı dən-dən.

Sırası seyrəldi mərd ərənlərin,
Torpaq həsrət qaldı alın tərinə.
Ucuz ad-sanıyla öyünənlərin
Züü tutub, əl çaldıq dediklərinə...

"Salam-sağollar"ın qalmadı dadı,
Aldanıb, güvəndik ağlı çaşlara.
Xilaskar zənn edib hər gələn yadı,
Bükdük yalanları al qumaşlara.

Niyə əllərimiz üzüldü haqdan,
Xoş söz dildən düşdü, barmaq tətikdən.
Sönmüş ocaqlara baxıb uzaqdan,
Öpdük yad ellərdə əldən-ətəkdən...

Bizdəki "hünərə" mat qalıb yağı,
Nə yurd yada düşür, nə künc-bucaqlar.
"Əlborcu vermişik" - dedik torpağı,
Lazım nə vaxt gəlsə qaytaracaqlar...

QOYMADILAR

Hər anım yarpaq tökümü,
Kəsdilər dibdən kökümü.
Öz əlimlə öz yükümü
Daşımağa qoymadılar.

Gördüm cəngi-savaşı da,
Qarşıma çıxdı naşı da.
Gücüm çatan bir daşı da,
Aşımağa qoymadılar.

Gah batırdılar səsimi,
Gah kəsdilər nəfəsimi.

Öldürdülər həvəsimi,
Yaşamağa qoymadılar.

SÖZ

Hər misra da kiminsə
Xəttidir, ünvanıdır.
Həm eni, həm uzununu
Həm də qol-qanadıdır.
Çoxları yaxşı bilir,
Söz var ki, çox acıdır.
Nə qəlbin közərtisi,
Nə də könül tacıdır.

Bircə kəlmə xoş sözün
İtmir heç vədə dadı.
Göz qamaşdıran yalan,
Nə ismət, nə həyadı...

Kim deyib, yaxşı deyib,
Dilin yoxdur törpüsü.
Hünərin var adla-keç
Sözdür fikrin körpüsü...

Ürək əsib-titrəyər
Varlığını dansa söz.
Sabaha nə qalar ki,
Tapdanıb talansa söz?

ÖZÜN DE ...

Üstələyib bəxtini qəm,
Ta dinə bilmirsən bu dəm.
Gözün yol çəkir, bilirəm -
Naxışı varmı bu yolun?

Qəlb qırmaq nadanın işi,
Dəyişən deyil vərdişi...
Xəyalında sərt enişi -
Yoxuşu varmı bu yolun?

Eşqin səni edib "dəli",
Qalmısan boynu bükülü.
Özün de, sevgi müjdəli -
Yağışı varmı bu yolun?

İLƏHİ, AÇ QAPIMI

İlahi, aç qapımı,
Sənə deyəcəyim var.
Hər sirrimdən halısan,
Sözdən başqa nəyim var?

Bir azca en aşağı,
Boylanım dərgahına.
Deyim, necə dözürsən
Məzlumların ahına...

İlahi, indi Səndən
Mərhəmət umur hamı.
Qoyma qəddin dikəldə
"Güclü-gücsüz" əyyamı.

Şeytanla həmrəy olub
Nə vaxtdır ki, çoxları.
Səndən başqa kim bilir
Olub-olacaqları...

İlahi, bu dünyanı
Ya yerli-dibli uçur.
Ya da hökm et təzədən,
Saflaşaq puçur-puçur.

OVÇU MƏMMƏD

Ovçu Məmməd, yadındamı o çağlar,
Dağa-daşa çiləyirdin gülləni.
İndi tənha mağaralar qan ağlar,
Boş yuvalar doluxsunub dillənin.

Yaşıl tala ceyran, cüyür soraqlı,
Yanma görüm tənhalığın oduna!
Yamaclarda turac, kəklik nə gəzir,
İndi necə ovçu deyim adına?

Niyə qıydın gözəlliyə, sən axı.,
Perik düşüb torağaylar örüşdən.
Sərcələrin görən nəymiş günahı,
Düzünü de, heç bezdinmi bu işdən?

Ovçu Məmməd, çıx dağların seyrinə,
Bulaq üstə nə fikrə get, nə ləngi.
Neçə günah yüklənibdi boynuna,
Çırpma görüm di, daşlara tufəngi!..

GEDƏK SÖZ DİRİLƏN YERƏ

(özümə dediyim ağı)

Hardan gəldin bu qapısı -
Bacası hörülən yerə?
Bir də düşməz haqq ışığı
Məhəbbəti uralanıb,
Sevgisi dərilən yerə.

Burda sütunlar yıxılıb,
Halallıq küncə sıxılıb.
Bir bölük şeytan yığılıb,
Tanrı öldürülən yerə.

Gördüyün daş-divar da yad,
Ot bitməyən yerdə nə dad?
Yaxın düşə bilərmı od,
Ocaq söndürülən yerə?

Yetişmədin diləklərə,
Səsin çatmır mələklərə.
Gəl, qoşulub küləklərə
Gedək söz dirilən yerə...

ELEGİYA

(Həyatdan nakamz getmiş bir qıza)

Qaldı uzaqlarda sevdalı çağlar,
Qəfildən tuş gəldin əsən yellərə.

Buludlar kişnədi, titrədi dağlar,
Qarışdın yaz ağzı axan sellərə.

Titrək əllərindən yapışdı ölüm,
Geriyə baxmadan baş alıb getdin.
Ən yaxın həmdəmin mən idim, gülüm,
Bəs niyə sulara qoşulub getdin?

Sahilə boylandı yaşıl təpələr,
Bir vüsal nə mənim, nə sənin oldu.
Siyah saçlarından öpdü ləpələr,
Köpüklü dalğalar kəfənin oldu.

ŞƏLALƏ

Dərələrə sığışmayır harayı,
Tunc sinəli sərt qayalar "sarayı".
Gah günəşi sehrləyir, gah ayı -
Bu gözəli saçlarından kim asıb?

Dağ döşündə düşüb qalan aynadır,
Sal daşları elə bil ki, qaynadır.
Ovcundakı damlaları oynadır -
Bu gözəli saçlarından kim asıb?

O, dağlarda bir gözəllik allahı,
Qəlb sızladan nə dərdi var, nə ahı.
Bilən varmı axı, nədir günahı -
Bu gözəli saçlarından kim asıb?

Şırıltısı havalanan xoş səsi,
Möcüzədir bu ilahi töhfəsi.
Qorxudanmı avazıyıb çöhrəsi -
Bu gözəli saçlarından kim asıb?

Nə nərgizə, nə laləyə dönübdü,
Kim deyir ki, piyaləyə dönübdü?
Sızlayanda şəlaləyə dönübdü -
Bu gözəli saçlarından kim asıb?..

GEDİRSƏN...

Durmuşam bir eşqin yol ayrıcında,
Gedirsən...nə deyib saxlayım səni?
Əzəlki istəyə, əzəlki anda
Necə bənd eləyim, bağlayım səni?

Gedirsən...həsrətin sinəmi sıxır,
Arxanca yüyürən ürəyimdimi?
Gedirsən...gözlərim dalınca qaçır,
Qatara gecikən sərnişin kimi...

BAXIŞLARIM

Gözlərimdən-gözlərinə
cığır salıb baxışlarım.
Qaşlarında düyümlənib,
fikrə dalıb baxışlarım.
Soyuqluğun gecə-gündüz
ovxalayıb sıxır məni.
Gözlərində üşüyürəm,
ürəyinə çağır məni.

MİNGƏÇEVİR ŞƏHƏRİ